

Af *Justitsministeren*:

Til § 6.

Iste Stykke udgaar.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (H. C. Andersen): Som det vil ses af den af Udvalget afgivne korte Betænkning, er der ikke opnaaet fuld Enighed indenfor Udvalget, men et Flertal af Udvalgets Medlemmer anbefaler Lovforslaget til Gennemførelse. Udvalget har ikke holdt mange Møder, og det har heller ikke været paakrævet, da Udvalgets Medlemmer allerede ved Lovforslagets Forelæggelse nøje havde gennemtænkt Sagen og taget Stilling til den. Flertallet har i alt væsentligt kunnet følge Folketingsudvalget, da Landstingsudvalget ligesom dette har ønsket, at man skulde gaa frem med den største Varsomhed. Det har været af Betydning for Landstingsudvalgets Stilling til Spørgsmaalet, at man under Udvalgets Besøg paa Ebberødgaard af denne Anstalts Læge har faaet bekræftet, at man ogsaa indenfor Lægevidenskaben tænker paa at gaa frem med Forsigtighed. Den samme Opfattelse gjordes gældende af Politilæge Søren Hansen og af Overlæge Schou, „Filadelfia“, hvem Udvalget har haft Samraad med.

Jeg udtalte ved første Behandling, at jeg kun nærede ringe Frygt for Vedtagelsen af § 1. Jeg tror, at Flertallet i Udvalget deler denne Opfattelse, ja, endog gaar saa vidt, at hvis man ved Ændringer i Straffeloven kunde komme udenom § 1, vilde man have fundet dette heldigt. Men da dette paa det nuværende Tidspunkt ikke lader sig gøre, anbefaler Udvalgets Flertal, at Paragraffen vedtages i den Skikkelse, den har faaet i Folketinget. Under første Behandling udtalte jeg større Betænkelighed ved § 2. Det er den, som angaar psykisk abnorme Personer. Min Frygt gik nærmest ud paa, at steriliserede Personer, naar de forlod Anstalten og kom under frie Forhold, skulde kunne volde betydelig Skade, særlig ved at nedbryde Moralen hos den Ungdom, de vilde komme til at færdes imellem. Jeg nærer, efter at have hørt Udtalelser fra de nævnte Læger, ikke denne Frygt i saa høj Grad som før, da jeg forstaaer, at Anstalten ikke vil slippe de omtalte steriliserede Personer af Syne, men vil anbringe dem i Familiepleje og stadig have dem under Opsigt.

Lovforslaget er anbefalet af de sag-

kyndige, der vil tage Loven i Brug med Varsomhed og samvittighedsfuld Forsigtighed, og kan man ved Lovens Gennemførelse opnaa blot i nogen Grad at hindre Ulykker, Begrænsning af Antallet af fødte psykisk abnorme Børn og Begrænsning af Antallet af Voldtægtsforbrydelser, overgiver jeg gerne denne Lov i Lægevidenskabens og Ministerens Hænder og anbefaler dens Gennemførelse.

Et Par Ændringer har Udvalget ønsket foretaget i Lovforslaget. I § 2 tales der om Lægeindgreb mod psykisk abnorme Personer, og Tilladelse til Indgreb gives, naar dette maa anses for særdeles magtpaaliggende for Samfundet. Hertil ønsker Udvalget føjet: „og gavnligt for dem selv“. Det, man ønsker at præcisere, er, at der i hvert Tilfælde skal tages ikke alene samfundsmæssige Hensyn, men ogsaa Hensyn til Individet selv.

Nogen Ængstelse har Udtrykket „mindreaarig“ vakt. Skønt saavel Lægerne som Ministeren har erklæret, at der overhovedet ikke vil blive Tale om Indgreb overfor mindreaarige, har Udvalget dog villet sikre sig, at dette ikke kunde ske; derfor har man ønsket § 2 ændret saaledes, at Andragende kun kan indgives med Hensyn til Personer, der har opnaaet Myndighedsalderen. Endvidere har Udvalget ønsket 2det Punktum i § 2, 2det Stykke, erstattet med en Bestemmelse gaaende ud paa, at Indstillingen skal være ledsaget af en Erklæring fra en i denne særlige Anledning beskikket Værge.

Samtlige de af mig nævnte Ændringsforslag er tiltraadt af Ministeren. Det følger af sig selv, at Udvalget kan tiltræde det af den højtærede Minister stillede Ændringsforslag om at stryge Iste Stykke af § 6.

Udvalgsflertallet anbefaler da Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting med de Ændringer, jeg her har omtalt.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan tiltræde de tre af Udvalget stillede Ændringsforslag og anbefaler dem til Vedtagelse. Selv har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag til den sidste Paragraf om, at Iste Stykke skal udgaa. Dette Stykke indeholder en Bestemmelse om, at Loven skal træde i Kraft den 1. April d. A., men dette kan jo ikke lade sig gøre; derfor maa Bestemmelsen nu udgaa, og naar Lovforslaget er ophøjet til Lov, vil Loven da træde i Kraft efter de sædvanlige Bestemmelser, altsaa 8 Dage efter, at den har været offentliggjort i Lovtidende.

Hermed sluttede Forhandlingen.